

17

ଭାବିତ

ସମସ୍ତଦଶ: ପାଠ:

ଅର୍ଥାତ୍ ପାଠ

ବିଶ୍ୟ ନୋବନ ହେଲନ୍ତ ବେଳଜୀ ନୋବନ କବିଦ ଆଖ୍ୟାୟ ନାମି ଲେଖି. ଲେବନାଯେ ଦି ମେନ୍ ମ ହାତଙ୍କୁ ଦି ହାତାବିତ ବିକାଳ ମେହେଯକୁ କରନ ପାଦ ଵିଶେଷଯକୁ ଲେଖ ଆଖ୍ୟାୟ ପାଦ ହୈଦିନ୍ଦିଯ ହୈକି ଯ.

ଜେତ୍ରୀ, ପ୍ରର୍ବତୀ, ନାମ୍ରାଂଜିକ ଯନ ଲିଂଗଭ୍ରତ ଅଯତ୍ନ ନାହିଁ, ପ୍ରଥମା ଆଦି ଚିତ୍ରାଳ୍ ବିହକ୍କିଲାଲ ନୋବରନ୍ତିରେଣେ, ବେଳଜୀ ନୋମ୍ଭାତି ବିହାର ମୋରାବ ଆଖ୍ୟାୟ ନାମି ଲେଖି. ମେଇ ଅନ୍ତର୍ବିତ ଜେଜ୍ଞ ନାମପାଦ, କ୍ରିୟାପଦିଵିଲ ମେନ୍ ଆଖ୍ୟାୟ ପାଦିଲ ବରନ୍ତାଗେମକୁ, ବିବନ ହେଦ୍ୟକୁ ନୋମ୍ଭାତି ବିବ ପ୍ରକତ ଯ. ଆଖ୍ୟାୟ ଗଣ୍ୟତ ଅଯତ୍ନ ବିନ୍ଦନେ

1 ନିର୍ମାତା

2 ଉପଚାରଗ ଯନ ଦେଵରେଣ୍ୟ ଦି.

1. ନିର୍ମାତା

'ଲ' ଯନାଦି ପାଦ ଚିତ୍ରାଳ୍ ନିର୍ମାତା ନାମି ଲେଖି. ନିର୍ମାତା ପାଦ ଚିତ୍ରାଳ୍ ରହିଲ ଯ. ବିବନ୍ଦନ ହେବୁ ବିକାଳ ମୁଲ, ମୈଦ, ଅଗ ଯନ କରିବ ତିନାକ ହେବୁ ପାଦ ପ୍ଲରଣ ବିଶେନ୍ ଦ, ବିକାଳ ପ୍ଲରଣ୍ୟ ଚାହିଁ ଦ ନିର୍ମାତା ପାଦ ହାତାବିତ ହାତିଲ ଦେଖି. ଚଂଚେକାତ ହାତାବିତ ନାମପାଦ ହା କ୍ରିୟାପଦ ମେନ୍ ନିତର ହାତିଲ ବିବ ନିର୍ମାତା ପାଦ ଲାଗୁ ହେବାକୁ (6) ପରିଚାରିବା ଆବଶ୍ୟକ. ତୁମ୍ଭିର ଛେତ୍ରିକେବିଲ ଦି ଶେବା ପିଲିବିଲ ବିଚିତରାତମକ ବିବନ ହୈକି ଯ.

17.1 କ୍ରିୟାକାରକମ

ନିତର ଯେଦେନ ନିର୍ମାତା କିମିପଯକୁ ପହନ ଦୁଇବେଳି. ଶେବା ମତକାଯେହି ତଥାଗନ୍ତିନ.

ହେ	- ଶିମିଲା	ଭୋ	- ଶିମିଲା	ସ୍ଵୟମ୍	- ନେମେ
ଅତ୍ର	- ମେହି	ତତ୍ର	- ଶିତି	ସତ୍ର	- ଯମିତିନାକ
ସର୍ବତ୍ର	- ହୈମନ୍ତିନା	ୱେକତ୍ର	- ଶିକ୍ଷନାକ	କୁତ୍ର	- କୋଣି
ଦୂରତ୍ତ	- ଦୃରିନ୍	ସତତମ୍	- ନିତର	ଅନନ୍ତରମ୍	- ଅନନ୍ତରିତ
କଥମ୍	- କେବେଚେ	ତଥା	- ଶିବେଚେ	ସଥା	- ଯମିଚେ
ଅଥ	- ତୁମ୍ଭିନି	ପୁନର୍	- ନେଲନ	ମା	- ଶୀପା
ମୃଶମ୍	- ଦୈଦି ଚେ	ବହିସ୍	- ପିଲନ	ୱେମ୍	- ମେବେଚେ
ବତ୍	- ମେନ୍	ଚ	- ଦ	ଆଶ୍ୟ	- ବହା
ଖଲ୍ତୁ / କିଲ	- ଲନାହି	ନୁନମ୍ / ଵୈ			- ଶେକାନନ୍ତଯେନ୍
ଅଥବା / କିମ୍ତୁ	- ନମୁନ୍	ସାଦି / ଚେତ୍ / ସଚେତ୍			- ତୁମ୍ଭିନ୍
ସଥାରୂପମ୍	- ଶୁଦ୍ଧିଶୁଦ୍ଧ ପରିଦ୍ଵି				

ନୋମିଲେଲେ ବେଦନ୍ତରେମ ଚାହିଁ ଯ.

කාලය හගවන කාලෝරුප නිපාත

තදා	- එකල	යදා	- යමිදිනක	කදා	- කෙදින
සර්දා	- සැමද	පුරා	- පෙර	ප්‍රාතරු	- උදැසෙන
දිවා	- දහවල්	සායමු	- සවස	නක්	- රාත්‍රී
ඛා:	- ජ්‍යේද්	අද්	- අද	ඡ්‍යා:	- ගෙට
පර්‍රව්	- අනිද්දා	පරේහා:	- පෙරදා	පුර්ව්‍යු:	- පෙරදිනක
සයා:	- එකෙනෙහි	චිරමු	- බොහෝ කළක්		
අධුනා / සාම්ප්‍රතමු / ඇදානීමු		- දැන්		තදානීමු	- එකල්හි

අවධානයට

නිපාත වාක්‍යවල යෙදෙන අයුරු වටහා ගන්න.

- 16: १ हे बालक, त्वं नित्यं पठ ।
मिन्हावत्स उमय, न्नुषि नीतर आविमि करव।
- २ श्रामणेरः सर्वदा बुद्धं नमति ।
ग्रामजेन्द्रयन्त वहन्तेष्व षट्मैद्वा लृद्वन्त नमदीदि.

යුගල වශයෙන් වාක්‍යවල යෙදී නිතර හාවිත වන නිපාත

යत් - තत්

- 16: यत्र त्वं पठसि, अहं तत्र आगच्छामि ।
यमित्तैनक न्नुषि आविमि करहि ६ ३३ शෑतैनाते शैति.

यथा - तथा

- 16: यथा गुरुः कथयति, तथा लात्रः करोति ।
यमित्तैनक ग्रुरैवरया कीयहि ६ शෑतैनक जित्तैनया करहि.

යदा - तदा

- 16: यदा अहं ग्रामं गच्छामि, तदा त्वं तत्र आगच्छ ।
यमि दीनेनक म३ गमते यमि ६ शෑदින न्नुषि शैति शैव.

यदि - तर्हि

- 16: यदि त्वं यत्तेन पठसि, तर्हि परीक्षणात् समर्थः भवसि ।
शैदीन न्नुषि उत्तम्याहयेन आविमि करहि ६ शैवित विहागयेन षट्मन्त वेषि.

यावत् - तावत्

- 16: याचकः यावत् इच्छति, हे दारक, तावत् वितर ।
षिगන्हना यमित्ताक्ष कैमति ६ ६८८, शैताक्ष ६१८.

2. උපසර්ග

අවශ්‍ය පදවල දෙවැනි වර්ගය උපසර්ග නම් වේ. නිපාත බහුල ව්‍යවත් උපසර්ග පද විස්සක් පමණක් සංස්කෘත භාෂාවේ භාවිත වේ. ක්‍රියාමූලයක හෝ නාමමූලයක මුළුන් පමණක් උපසර්ග පද යොදනු ලැබේ. එවිට අර්ථය වෙනස් වීමක්, සමාන වීමක් හෝ අලංකාර වීමක් සිදු වේ. ‘පු’ ආදි පද/අකුරු උපසර්ග නම් වේ. උපසර්ග පද විස්ස සහ ඒවා භාෂාවේ යෙදෙන අයුරු පහතින් දැක්වේ.

අති, අධි, අනු, අප, අපි, අභි, අව, ආ, ඉතු,
ඉප, දුරු, නි, නිරු, ප්‍ර, ප්‍රති, පරා, පරි, වි, සමු, සු

අති	-	අතික්‍රමති	-	ඉක්මවායයි
අධි	-	අධිගච්චති	-	අත්පත්කර ගනී /ලබයි
අනු	-	අනුසරති	-	පසුපස යයි
අප	-	අපනයාති	-	බැහැර ගෙනයයි
අපි	-	අපිධාන	-	වැස්ම/පියන
අභි	-	අභිධර්ම	-	ගැඹුරු ධර්මය
අව	-	අවතරති	-	බසියි
ଆ	-	ଆනයාති	-	ගෙන එයි
ඉතු	-	ඉදුච්චති	-	පැන නගියි
ඉප	-	ඉපගච්චති	-	අංවෙයි
දුරු	-	දුර්ඛ	-	දුරද්
නි	-	නිභාදති	-	හිඳියි
නිරු	-	නිර්ච්චති	-	නික්මෙයි
ප්‍ර	-	ප්‍රමති	-	වදියි
ප්‍රති	-	ප්‍රතිභාෂ්‍යතේ	-	පිළිතුරු දෙයි
පරා	-	පරාජයාති	-	පරදියි
පරි	-	පරිණයාති	-	පාවා දෙයි
වි	-	විශ්ෂිෂ්‍යති	-	වෙන් වෙයි
සමු	-	සංගච්චති	-	එකතු වෙයි
සු	-	සුදර්ශන	-	මනා දැක්ම

17.1 ଅହିଶ୍ଚତ୍ୟ

1. ଅହିତ ଜଣନ୍ତ ଜଂଜୀକାଳ ଲିଙ୍ଗରୁଦ୍‌ଧରେ ଥାଇନ୍ତିନ୍ତି.
- ୧ ହେ ବାଲକ ସତତଂ ସତ୍ୟ ବଦ ।
- ୨ ଉପାସିକା ସର୍ଵଦା ଏବୁ ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମତି ।
- ୩ ଉପାସକ: ପୁଣ୍ୟେଣ ଦେଵଲୋକଂ ଆଧିଗଞ୍ଛତି ।
- ୪ ପ୍ରାକ୍ ପର୍ବତାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟ: ଉଦ୍‌ଘଟତି ।
- ୫ ଗୁରୁ: ଶିଷ୍ୟେଭ୍ୟ: ପୁସ୍ତକାନି ପ୍ରୟଞ୍ଚତି ।
- ୬ ଜନକ: ଦିଵା ଭୋଜନାୟ ଗୃହଂ ଆଗଞ୍ଛତି ।
- ୭ ମାର୍ଜାର: ଆଶୁ ଵୃକ୍ଷାତ୍ ଅଵରୋହତି ।
- ୮ ଗୋପାଳ: ସାଥ୍ ବୃଷଭମ୍ ଆନ୍ୟତି ।
- ୯ ଶିଷ୍ୟା: ସତତଂ ଗୁରୁନ୍ ଅନୁସରନ୍ତି ।
- ୧୦ ଯତି: ଗ୍ରାମେ ପିଣ୍ଡାୟ ବିଚରତି ।
- ୧୧ ଯାଚକ: ଦଣ୍ଡେଣ ଭୃଶଂ ଶୁନକଂ ପ୍ରହରତି ।
- ୧୨ ଛାତ୍ର: ସର୍ଵଦା ପ୍ରାତଃ ମୁଖ୍ ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟନ୍ତି ।
- ୧୩ ପିତା ଚ ସୁତା ଚ ପ୍ରାତଃ ବିପଣି ପ୍ରତି ଅଗଞ୍ଛତାମ୍ ।
- ୧୪ ହେ ବାଲକ, ବ୍ୟାଗ୍ରସ୍ୟ ସମୀପଂ କଦା ଅପି ମା ଗଞ୍ଛ ।
- ୧୫ ଶିଶାଵ: ଗୁରୁଭି: ସାର୍ଧମ୍ ଅଧ୍ୟୟନାୟ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ ପ୍ରତି ଗଞ୍ଛନ୍ତି ।

2. ଅହିତ ଜଣନ୍ତ ଜୀଲୋକିତି ଥିଲି ଅଲିଙ୍ଗ ପଦ ଲ୍ଲେଟ୍ ଦକ୍ଷିଣିନ୍ତିନ୍ତି.

ଶୈଲେ ଶୈଲେ ନ ମାଣିକ୍ୟ ମୌକ୍ତିକିଂ ନ ଗଜେ ଗଜେ ।
ସାଧବୋ ନ ହି ସର୍ବତ୍ର ଚନ୍ଦନଂ ନ ବନେ ବନେ ॥

ଯଥା ଧେନୁସହସ୍ରେଷୁ ବତ୍ସୋ ବିନ୍ଦତି ମାତରମ୍ ।
ଏବଂ ପୂର୍ବକୃତଂ କର୍ମ କର୍ତ୍ତାରମ୍ ଅନୁଗଞ୍ଛତି ॥

ଅହିଶ୍ଚତ୍ୟ ଜଣନ୍ତା ଲ୍ରେକ୍ସାରକ ପଦ

ଶ୍ଲୀଳାପଦ

ଅଧିଗଞ୍ଛତି	-	ଅଠୀପଠୀକର ଗନ୍ଧି	ପୃଞ୍ଛତି	-	ଶ୍ଲୀଳାପଦ
ଅନୁଭବତି	-	ଲିଙ୍ଗି	ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟତି	-	ଶେଷୀଙ୍ଗି
ଅନୁସରତି	-	ଅନ୍ତ୍ରାଗମନାଯ କରି	ପ୍ରତିଗଞ୍ଛତି	-	ଲେନତି ଯଦି
ଅଵରୋହତି	-	ବଜି	ପ୍ରେମତି	-	ଲିଙ୍ଗି
ଆଗଞ୍ଛତି	-	ପ୍ରେମିଜେଣି	ପ୍ରୟଞ୍ଚତି	-	ଦେଖି
ଆନ୍ୟତି	-	ଗେନାଲେଖି	ପ୍ରହରତି	-	ଅହରଦେଖି
ଉଦ୍‌ଘଟତି	-	ନାଶିକି/ଲ୍ରେକ୍ସାର ମନୁଲେଖି	ବ୍ରଜତି	-	ଯଦି
ଉତ୍ତିଷ୍ଠତି	-	ଭାଗୀ ଜୀର୍ଣ୍ଣି	ବିଚରତି	-	ଜୀର୍ଣ୍ଣିଜରି

ନାମପଦ

ଗୋପାଳ (ଶ୍ରୀ)	- ଗୋପଲେଖା	ପୁଣ୍ୟ (ଶ୍ରୀ) - ଶିଳ୍ପ
ଚିତ୍ରକ (ଶ୍ରୀ)	- କୋରୀଯା	ପିଣ୍ଡ (ଶ୍ରୀ) - ଶିଳ୍ପ
ଜନ (ଶ୍ରୀ)	- ଶନୀୟ	ବିପଣି(ଶ୍ରୀ) - କବିଯ
ଦେଵଲୋକ (ଶ୍ରୀ)	- ଦେଵଲୋକ	ବିଦେଶ (ଶ୍ରୀ) - ଶିଳ୍ପରତ
ପର୍ଵତ (ଶ୍ରୀ)	- ପର୍ବତୀୟ	ବ୍ୟାଘ୍ର (ଶ୍ରୀ) - ଲଙ୍ଘାତ୍ମକ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ (ଶ୍ରୀ)	- ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ	ସତ୍ୟ (ଶ୍ରୀ) - ଜନୀନ
ଅଧ୍ୟଯନମୂ (ଶା)	- ଉଚ୍ଛ୍ଵେଷିତ	ବାହନ (ଶା) - ବାହନୀୟ
ଚକ୍ର (ଶା)	- ରେଣ୍ଡିୟ	ମୁଖ (ଶା) - ମୁଖୁର୍ଣ୍ଣ
କାଷ (ଶା)	- ଦୂର	ମୂଳ୍ୟ (ଶା) - ମୂଳ୍ୟ
କଷ (ଶା)	- ଦୂକ୍	

ଶାଖାତଥିରେ

ମାତେବ ରକ୍ଷାତି ପିତେବ ହିତେ ନିଯୁଙ୍କେ
 କାନ୍ତେବ ଚାଭିରମ୍ୟତ୍ୟପନୀୟ ଖେଦମ୍ ।
 କୀର୍ତ୍ତି ଚ ଦିକ୍ଷୁ ବିମଳାଂ ବିତନୋତି ଲକ୍ଷମୀଂ
 କିଂ କିଂ ନ ସାଧ୍ୟାତି କଲ୍ୟାନତେବ ବିଦ୍ୟା ॥

ମେଲକ ମେନ୍ ରକ୍ତି. ଶିଳ୍ପ ମେନ୍ ଯହାପନେତି ଯୋଦ୍ଧାଦି. କାନ୍ତାବକ ମେନ୍ ଦୂକ ଦୂରଲା
 ଶିତ୍ତ ଅଲ୍ଲାଦି. ଦୈତ୍ୟାବନ୍ଧି ଯହାପନ୍ କୀର୍ତ୍ତିଯ ଏ ଉଜ୍ଜ୍ଵରମୌନ୍ ବିବ ଏ ଆଶ୍ରମି. ଉଗେନୀମ
 କଲ୍ୟାନତେବ ମେନ୍ କୁମକ୍ ନାମ ଉତ୍ତର ନୋକରାଣି ଏ?